

50-Jahr-Feier des Zentralinstitutes für Erdbebenforschung 25.-29.

Juli 1949. Veröffentlichungen des Zentralinstitutes für Erdbebenforschung in Jena. Heft 53. (21×15 cm), 50 sider. Akademie-Verlag, Berlin 1950.

I anledning af 50-års dagen for oprettelsen af Kaiserliche Hauptstation für Erdbebenforschung in Strassburg, giver den nuværende direktør, professor, dr. G. Krumbach en oversigt over jordskælvsundersøgelsernes udvikling og opgaver i Tyskland i det forløbne tidsrum. Heftet afsluttes med en værdifuld litteraturfortegnelse over publicerede arbejder (214) fra centralinstitutionens medarbejderstab siden 1920.

N. Kingo Jacobsen.

Tams E.: Materialien zur Geschichte der Deutschen Erdbebenforschung bis zur Wende von 19 zum 20 Jahrhundert. Teil II und III. Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Mitteilungen des Deutschen Erdbebendienstes herausgegeben von dem Zentralinstitut für Jena. Sonderheft 2. Akademie-Verlag, Berlin 1950. 169 S.

Som titlen angiver, er den lille bog 2. og 3. hefte af en afhandling om jordskælvsforskningens historie. Efter en kort omtale af de metoder, der var i anvendelse, indtil v. Rebeur-Paschwitz i 1889 opfandt horizontalpendulet, hvorved det blev muligt at registrere jordskælv på en stor afstand. Derved lagdes grunden til en jordomspændende mikroseismik, og dette gav igen stødet til grundlæggelsen af en systematisk jordskælvstjeneste.

Kaj Hansen.

Raymond B. Ladoo and W. M. Myers: Non metallic minerals.

Mac Graw-Hill Book Company, New York — Toronto — London. Sec. edit. 1951. 605 sider.

Titlen er for såvidt noget misvisende, idet bogen ikke er nogen mineralogi i egentlig forstand, men kun indeholder de ikke metaliske mineraler, der udnyttes. Man vil derfor forgæves lede efter beskrivelse af flere i naturen ret almindelige mineraler som vivianit, staurolit, epidot og alle zeoliterne. Fællesbetegnelsen for to store mineralgrupper som amfiboler og pyroxener leder man forgæves efter, og af disse to grupper mineraler beskrives kun enkelte som diopsid, nefrit, jade, wollastonit og spodumen, medens to så almindelige mineraler som augit og hornblende mangler.

Til gengæld indeholder bogen beskrivelse af en række bjergarter som alunskifer, Fullers earth, bentonit, cement og cementproduk-

ter, kalksten, diatomejord, ler og lerprodukter, lithografisk sten, obsidian, pimpsten, sand og grus.

De egentlige brændstoffer omtales ikke, men derimod en del andre organiske stoffer som asfalt, ozokerit og andre voks- og harpiksarter. Også en luftart som kuldioxyd får en omtale på et par sider.

Indenfor de enkelte stoffer er det særlig deres geografiske udbredelse, deres udnyttelse og udvindingsmetoderne samt de forskellige produkter, der fremstilles af disse råstoffer, produktionens størrelse og i nogle tilfælde verdensmarkedets pris, der gøres til genstand for en udførlig omtale, hvorimod der gås lettere hen over stoffernes fysiske og mineralogiske egenskaber.

Bogen er i virkeligheden en håndbog i de vigtigste mineralske råstoffer og deres anvendelse, og som sådan en i mange henseender udmærket bog. De enkelte stoffer er ordnet alfabetisk, og der er et udmærket register, der gør det let at finde, hvad man søger. Det er en meget nyttig bog for teknikere, lærere og andre, der søger fyldige oplysninger om de mineralske råstoffer udenfor malmenes og brændselsstoffernes grupper.

Kaj Hansen.

Dorsey Hager: Practical Oil Geology. 6. edition. 19 × 13 cm. 589 s. 227 kort, diagrammer, tegninger og fotografier. 78 tabeller. Fyldig bibliografi. Mac Graw-Hill Book Company, New York — Toronto — London 1951.

Denne let læselige håndbog er skrevet for folk, der beskæftiger sig med eksplorering og udnyttelse af mineralolie og naturgas, men kan udmærket benyttes af enhver, der ønsker oplysninger om dette vigtige erhverv. De vigtigste kapitler er helliget den videnskabelige geologiske undersøgelses betydning for olieindustrien, f. eks.: Discussion of gas and oil traps — Searching for new gas and oil fields — Geological factors in oil-well drilling — Geological factors in oil production — What the geologist has done for the oil business.

De glimrende illustrerede eksempler på olieforekomster og deres relation til stratigrafi og terræn er desværre alle fra U.S.A., men de geologiske og tekniske erfaringer, som er opnået her, har vist sig at være nyttige også i andre dele af verden, og da olien i U.S.A. forekommer i sedimenter inden for alle geologiske perioder fra kambrium til sentertiær, er vel de fleste forekomstområder repræsenterede; men man savner her sammenligninger med forekomster i andre verdensdele. Der er gode, men specielle afsnit om oliens